

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A IX - A
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Sentința civilă nr. 4828
SEDINTA PUBLICA DIN DATA DE 28.11.2012
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PRESEDINTE – AMER JABRE
GREFIER – ELENA LAZA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ având ca obiect anulare act administrativ, formulată de reclamanta Asociația Salvati București, în contradictoriu cu părții Consiliul General al Municipiului București, Primarul Municipiului București și Municipiul București.

Dezbaterile în fond și susținerile părților au avut loc în ședință publică de la 14.11.2012 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta când, tribunalul având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise a dispus amânarea pronunțării soluției la 21.11.2012 și 28.11.2012, hotărând următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, instanța constată următoarele:

Prin actiunea înregistrată pe rolul Tribunalului București – secția a IX-a în data de 22.04.2011, reclamanta Asociația Salvati București a chemat în judecată pe parții Consiliul General al Municipiului București, Primarul Municipiului București și Municipiul București, solicitând instanței, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună:

1. Anularea Hotărârii nr.262/2006 emise de Consiliul General al Municipiului București.

In fapt, reclamanta a afirmat că prin Hotărârea nr.262/2006 emisă de Consiliul General al Municipiului București, a fost declarată ca fiind de utilitate publică lucrarea de interes local „Dublarea Diametrului N-S pe tronsonul Buzesti-Berzei-Vasile Parvan, etapa I din tronsonul Buzesti-Berzei-Vasile Parvan-B.P. Hasdeu-Uranus-Calea Rahovei”.

Reclamanta a afirmat că hotărârea este nelegală, deoarece ea vizează 13 monumente istorice, astfel încât potrivit art.7, alin.4 din Legea nr.33/1994, utilitatea publică trebuia declarată prin lege.

S-a mai arătat că lucrarea nu a fost înscrisă într-un plan urbanistic zonal prin care să se modifice planul urbanistic general al Municipiului București.

S-a arătat că hotărârea atacată se întemeiază pe HCGMB nr.151/2006 care este nelegală.

Reclamanta a afirmat că terenul vizat de lucrare face parte din zonele centrale de interes din Municipiul București și, parțial, și din anumite zone construite protejate, astfel încât planul urbanistic zonal ce trebuia aprobat în prealabil, trebuia să aibă la bază și avizul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, potrivit Legii nr.350/2001, anexa nr.1, pct.9 și 12.

S-a arătat că hotărârea încalcă art.10, alin.1 și 4 din Legea nr.422/2001, deoarece prevede o sosea peste monumente istorice și art.28, alin.1, lit.j din aceeași lege deoarece lipsește avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

S-a susținut că nu există un aviz de mediu, fiind încălcată HG nr.1076/2004.

Reclamanta a precizat ca s-a incalcat si art.6 din Legea nr.52/2003 deoarece proiectul hotararii de consiliu nu este postat pe site-ul institutiei parate, precum si Ordinul MLPAT nr.176/N/2000 deoarece lipsesc o serie de planse si documente justificative.

S-a aratat ca in cauza nu s-a realizat o procedura de cercetare prealabila legala si nici nu s-a realizat o consultare a publicului direct afectat sau general interesat, incalcandu-se Legea nr.33/1994 si HG nr.583/1994, precum si Legea nr.52/2003.

In drept, reclamanta a invocat Legea nr.554/2004, Lega nr.33/1994, Legea nr.422/2001, HG nr.1076/2004, HG nr.918/2002, Legea nr.52/2003, Hg nr.583/1994 si Ordinul MLPAT nr.176/N/2000 .

Paratii nu a depus intampinari.

Prin incheierea de sedinta din data de 25.04.2012, cauza a fost suspendata pana la solutionarea irevocabila a dosarului nr.52450/3/2010 aflat pe rolul Curtii de Apel Bucuresti-sectia a VIII-a.

Cauza a fost repusa pe rol prin incheierea de sedinta din data de 31.10.2012.

Reclamanta a solicitat in aceeasi sedinta suspendarea judecatii prezentei cauze pana la solutionarea irevocabila a dosarului nr.5256/117/2011 aflat pe rolul Tribunalului Cluj-sectia de contencios administrativ si fiscal, conflicte de munca si asigurari sociale, avand ca obiect anularea HCGMB nr.151/2006.

Paratul Consiliul General al Municipiului Bucuresti a invocat exceptia lipsei de interes in promovarea actiunii, afirmand ca interesul trebuie sa fie actual si ca in prezent hotararea atacata nu mai produce efecte juridice.

Parata Primaria Municipiului Bucuresti a invocat exceptia lipsei de interes in promovarea actiunii, afirmand ca potrivit art.8¹ din Legea nr.554/2004, o persoana juridica de drept privat poate apara un interes public numai in subsidiar si numai in masura in care atatarea acestui interes decurge logic din incalcarea unui drept sau interes legitim privat.

S-a sustinut ca reclamanta nu justifica un interes legitim personal al vreunuia din membrii sai.

Parata Primaria Municipiului Bucuresti a invocat exceptia lipsei calitatii procesuale active a reclamantei, afirmand ca asociatia reclamanta este infiintata dupa adoptarea hotararii atacate, ca aceasta nu poate fi considerata organism social interesat in sensul art.2, alin.1, lit.s din Legea nr.554/2004 deoarece nu are ca obiect de activitate protejarea drepturilor diferitelor categorii de cetateni si nici protejarea bunei functionari a serviciilor publice administrative, ci pastrarea patrimoniului arhitectural-urbanistic si istoric si protectia parcurilor si mediului inconjurator.

S-a sustinut din nou ca reclamanta nu face dovada vreunei vatamari personale a asociatiei sau a membrilor sai.

Analizand exceptia lipsei calitatii procesuale active a reclamantei, instanta constata:

Reclamanta a promoat actiunea de fata in scopul protejarii unor imobile monumente istorice aflate pe traseul extinderii stradale propuse de autoritatile locale.

Partile sunt de acord ca reclamanta este o organizatie non-profit, care are ca obiect de activitate pastrarea patrimoniului arhitectural-urbanistic si istoric si protectia parcurilor si mediului inconjurator.

Ceea ce intereseaza in speta este obiectivul privind protectia mediului inconjurator.

Potrivit art.1, alin.2 din OUG nr.195/2005, mediul reprezinta:

- ansamblul de conditii si elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul, subsolul, aspectele caracteristice ale peisajului, toate straturile atmosferice, toate materiile organice si anorganice, precum si

- fiintele vii,

- sistemele naturale in interactiune, cuprinzand elementele enumerate anterior,

- unele valori materiale si spirituale,

- calitatea vietii si

- condițiile care pot influența bunăstarea și sănătatea omului.

Legea nu precizează expres dacă printre "unele valori materiale" care intră în definiția mediului, se înscriu și monumentele istorice, însă face mențiunea că acestea trebuie protejate pentru a se asigura un mediu de viață sănătos.

Astfel, art.70, lit.e din OUG nr.195/2005 (capitolul XII-Protecția așezărilor umane) prevede că "pentru asigurarea unui mediu de viață sănătos, autoritățile administrației publice locale, precum și, după caz, persoanele fizice și juridice au obligația să respecte regimul de protecție specială a ... monumentelor istorice".

De asemenea, se precizează că sunt interzise amplasarea de obiective și desfășurarea unor activități cu efecte daunătoare în perimetrul și în zonele de protecție a acestora".

În plus, art.2, pct.38, lit.f din OUG nr.195/2005, califică informațiile privind monumentele istorice, în măsura în care aceste monumente pot fi afectate de măsurile administrative (lit.c) referitoare la suprafața terestră (lit.a), drept informații privind mediul.

Rezultă deci că, fiind parte a dreptului la un mediu sănătos, protejarea monumentelor istorice urmează a fi considerată în mod implicit ca obiect de activitate al organizațiilor neguvernamentale al căror scop declarat este protejarea mediului.

Plecând de la această premisă, instanța va analiza drepturile procesuale ale unei astfel de organizații.

Instanța constată că în privința calității procesuale active, reclamantei nu îi sunt aplicabile dispozițiile generale ale Legii nr.554/2004, ci următoarele dispoziții speciale, derogatorii:

Art.5, lit.d din OUG nr.195/2005 consfințește dreptul persoanelor de a se adresa, direct sau prin intermediul organizațiilor pentru protecția mediului, autorităților administrative și/sau judecătorești, după caz, în probleme de mediu, indiferent dacă s-a produs sau nu un prejudiciu.

Art.20, alin.6 din OUG nr.195/2005 prevede că organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului au drept la acțiune în justiție în probleme de mediu, având calitate procesuală activă în litigiile care au ca obiect protecția mediului.

Instanța constată că cele două texte legale nu fac altceva decât să reproducă în legislația internă, prevederile Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998.

Este vorba mai exact de prevederile art.2, pct.5 din Convenție potrivit cărora organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și îndeplinesc cerințele legii naționale vor fi considerate ca având un interes, precum și de prevederile art.9, pct.2 potrivit cărora statele trebuie să asigure accesul publicului interesat (din care fac parte de drept potrivit art.2, pct.5 și organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului) la o procedură de recurs în fața instanței și/sau a altui organism independent și imparțial stabilit prin lege, pentru a contesta, ca fond și ca procedură, legalitatea oricărei decizii, act sau omisiuni care face obiectul prevederilor art. 6.

Potrivit aceluiași text al Convenției, interesul oricărei organizații neguvernamentale care îndeplinește cerințele specificate la art. 2 pct. 5 trebuie să fie considerat suficient pentru scopul subpunctului a) de mai sus. Astfel de organizații vor fi considerate ca având dreptul sau capacitatea de a fi afectate în concordanță cu prevederile subpunctului b) de mai sus.

Rezultă deci că textul Convenției conferă de drept calitatea de persoană interesată și deci de parte reclamantă într-un proces pe probleme de mediu, oricărei organizații neguvernamentale care promovează protecția mediului.

Potrivit art.11, alin.2 din Constituția României, tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.

Rezultă deci că, de principiu, dreptul organizațiilor neguvernamentale care promovează protecția mediului de a introduce acțiuni în justiție pe probleme de mediu, fără dovedirea unui interes particular derivă direct din Convenție, ca aceasta are aplicabilitate directă în dreptul

intern, ca dreptul este prevazut foarte clar si nu este conditionat de vreo actiune ulterioara a statelor si ca dispozitiile conventionale au prioritate fata de orice dispozitie contrara din dreptul intern, inclusiv deci fata de eventualele decizii ale Curtii Constitutionale.

In ceea ce priveste faptul ca reclamanta a fost infiintata dupa adoptarea hotararii atacate in speta, instanta retine ca aspectul este nerelevant, neexistand nicio dispozitie legala care sa limiteze sfera actelor administrative atacabile de o persoana la actele emise dupa data dobandirii capacitatii de folosinta/exercitiu a respectivei persoane.

Ca atare, instanta va respinge exceptia lipsei calitatii procesuale active, ca neintemeiata.

Analizand exceptia lipsei de interes, instanta constata:

Prin HCGMB nr.262/2006, autoritatile administratiei publice locale ale Municipiului Bucuresti au declarat ca fiind de utilitate publica lucrarea de interes local „Dublarea Diametrului N-S pe tronsonul Buzesti-Berzei-Vasile Parvan, etapa I din tronsonul Buzesti-Berzei-Vasile Parvan-B.P. Hasdeu-Uranus-Calea Rahovei”.

Se constata ca hotararea de consiliu a fost emisa in baza art.7 din Legea nr.33/1994.

In privinta utilitatii publice, Legea nr.33/1994 prevedea doua etape:

1. Constatarea vocatiei unei lucrari pentru a fi de utilitate publica, prin verificarea incadrarii lucrarii in enumerarea limitativa prevazuta de art.6 din lege.

2. Declararea efectiva a utilitatii publice a unei lucrari concrete, lucru care se facea printr-o hotarare de consiliu (in cazul lucrarilor de interes local cum este cea de fata).

Dupa declararea utilitatii publice a unei lucrari, se trecea la procedura de expropriere, care era compusa din doua etape:

- etapa premergatoare, in care se stabileau planurile terenurilor si se discutau ofertele de despagubirie cu fiecare proprietar in parte, putandu-se formula si contestatii cu privire la suprafata de teren afectata (potrivit art.12-20 din lege) si

- etapa expropriarii propriu-zise, in care expropriatorul introducea actiune in instanta pentru stabilirea despagubirilor in contradictoriu cu fiecare proprietar in parte (potrivit art.21-29 din lege).

In cazul lucrarii deduse judecatii, dupa declararea utilitatii publice, pe parcursul procedurii de expropriere, a intrat in vigoare Legea nr.198/2004, lege care a vizat punctual procedurile de expropriere in cazul drumurilor.

Noua lege a modificat procedura constatarii si declararii utilitatii publice.

Astfel, pentru toate lucrarile de constructie de drumuri de interes national, județean și local, utilitatea publica nu se mai declara de catre autoritatile administratiei publice locale, prin hotarare, potrivit Legii nr.33/1994, ci direct prin lege, mai exact prin art.2, alin.1 din Legea nr.198/2004.

Astfel, art.2, alin.1 din lege prevedea ca „prin prezenta lege se declară ca fiind de utilitate publică toate lucrările de construcție de drumuri de interes național, județean și local”.

In continuare, legea precizeaza ca singura conditie pentru ca o lucrare concreta sa fie considerata si declarata de utilitate publica prin efectul legii, era ca autoritatile administratiei publice locale sa elaboreze o documentatie tehnico-economica, potrivit art.3.

Cu alte cuvinte, pentru lucrarile de constructie a unor drumuri de interes local nu mai era necesara declararea utilitatii publice printr-o hotarare de consiliu local, ci doar realizarea unei documentatii tehnico-economice care sa se finalizeze cu un studiu de fezabilitate.

Potrivit art.4, alin.1 din Legea nr.198/2004, pe baza documentației tehnico-economice prevăzute la art. 3 alin. (1), Guvernul sau autoritatea publică locală competentă, după caz, aprobă, prin hotărâre:

- indicatorii tehnico-economici,
- amplasamentul lucrării, conform variantei finale a studiului de fezabilitate,
- sursa de finanțare,
- declanșarea procedurii de expropriere a tuturor imobilelor
- suma globală a despăgubirilor estimată de către expropriator
- termenul în care aceasta se virează într-un cont deschis pe numele expropriatorului

Rezulta deci ca nu mai era necesara declararea expresa a utilitatii publice, hotararea ce urma a se emite nemaicontinand nicio referire cu privire la acest aspect.

In cazul concret dedus judecatii, rezulta ca si daca s-ar admite actiunea si s-ar anula HCGMB nr.262/2006 de declarare a utilitatii publice, emisa in baza Legii nr.33/1994, lucrarea tot ar fi considerata in prezent ca fiind de utilitate publica, direct prin efectul art.2, alin.1 al Legii nr.198/2004.

In atare conditii, nu se vede finalitatea practica a prezentei actiuni.

In plus, ca o confirmare a argumentelor de mai sus, instanta are in vedere urmatoarele:

Dupa aparitia Legii nr.198/2004, s-a pus problema modului in care vor continua procedurile de expropriere, in cazul lucrarilor deja declarate de utilitate publica de autoritatile locale, prin hotarari de consiliu emise anterior, in baza Legii nr.33/1994, cum era si cazul in speta.

Pentru reglementarea acestei situatii tranzitorii, a fost emisa Legea nr.184/2008.

Astfel, potrivit art.II din aceasta lege, pentru lucrările pentru care procedura de expropriere se află în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va emite câte o hotărâre pentru fiecare lucrare, prin care va aproba declanșarea procedurii de expropriere pentru toate imobilele rămase de expropriat, precum și suma globală estimată a despăgubirilor.

In acest sens, pentru lucrarea in speta, a fost emisa HG nr.590/2010 prin care s-a aprobat declansarea procedurilor de expropriere.

Mai mult, in art.1 al HG nr.590/2010 se mentioneaza ca "lucrarea este declarata de utilitate publica potrivit art.2 din Legea nr.198/2004", confirmandu-se astfel ca utilitatea se declara automat, prin efectul legii si ca HCGMB nr.262/2006 adoptata anterior este ramasa fara obiect.

Teoretic, s-ar putea ridica chestiunea neelaborarii de catre autoritatile administratiei publice locale a documentatiei tehnico-economice aferente lucrarii, ca si conditie-premisa pentru considerarea ei ca fiind de utilitate publica.

In primul rand, trebuie precizat ca o astfel de critica nu ar putea fi invocata in cauza de fata, deoarece obiectul cauzei nu este analiza legalitatii HG nr.590/2010, ci a HCGMB nr.262/2006 emisa in baza Legii nr.33/1994, lege care nu facea referire la o astfel de documentatie, ci la necesitatea intocmirii unei cercetari prealabile (art.8).

In al doilea rand, trebuie precizat ca potrivit art.III din Legea nr.184/2008, orice documentație tehnică sau de evaluare realizată anterior intrării în vigoare a prezentei legi se consideră valabilă.

In speta, cel puțin formal, parata a prezentat un proces verbal de cercetare prealabila, care, in virtutea art.III din Legea nr.184/2008, va fi asimilat documentatiei tehnico-economice si va fi prezumat relativ ca legal si temeinic.

O eventuala contestare a acestei documentatii nu s-ar putea face decat cu ocazia unei actiuni in anularea HG nr.590/2010, aceasta fiind noul temei juridic al utilitatii publice a lucrarii.

Fata de cele de mai sus, instanta va admite exceptia lipsei de interes si va respinge actiunea ca atare.

In consecinta, instanta nu va mai analiza in ce masura se impune suspendarea judecatii cauzei pana la solutionarea dosarului nr.5256/117/2011 aflat pe rolul Tribunalului Cluj-sectia de contencios administrativ si fiscal, conflicte de munca si asigurari sociale, fiind evident ca in lipsa unei judecatii, nu se poate vorbi de suspendarea acesteia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge exceptia lipsei calitatii precesuale active ca neintemeiata.

Admite exceptia lipsei de interes.

Respinge actiunea formulată de reclamanta **Asociatia Salvati Bucurestiul**, cu sediul ales în sector 5, București, Bd. Mihail Kogalniceanu nr. 10, bl. CORP A+B, et. 1, ap. 3D, în contradictoriu cu pârâții **Consiliul General al Municipiului Bucuresti**, **Primarul Municipiului Bucuresti** și **Municipiul București**, toți cu sediul în sector 6, București, Splaiul Independentei nr. 291-293, ca lipsita de interes.

Cu recurs, in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica, azi, 28.11.2012.

PREȘEDINTE
AMER JABRE

GREFIER
ELENA LAZA

Red. Jud. A.J. 6 / ex.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO